

## Марко Краљевић укида свадбарину – Вукова збирка

1. Поранио Краљевићу Марко,
2. Поранио низ Косово равно,
3. Кад је био на води Сервани,
4. Сукоби га Косовка девојка,
5. Божју помоћ назива јој Марко:
6. „Божја помоћ, Косовко девојко!”
7. Девојка се до земље поклања:
8. „Здраво да си, делијо незнана!”
9. Ал’ јој Марко поче беседити:
10. „Драга сестро, Косовко девојко!
11. „Лепа ти си, секо, млађа била!
12. „Красна ти си стаса и узраста!
13. „Руменила, господска погледа!
14. „Ал’ те, секо, коса покварила;
15. „Јер си тако, секо, оседила?”
16. „С ког’ си млада срећу изгубила?
17. „Ил’ са себе, ил’ са своје мајке,
18. „Или са свог стара родитеља?”
19. Проли сузе Косовка девојка,
20. Па говори Краљевићу Марку:
21. „Драги брато, делијо незнана!
22. „С’ себе срећу изгубила нисам,
23. „Ни са себе, ни са своје мајке,
24. „Ни са свога стара родитеља;
25. „Већ сам јадна срећу изгубила:
26. „Ево има девет годин’ дана,
27. „Како дође Арап прекоморац,
28. „Па од цара Косово закупи,
29. „И наметну зулум на Косово:
30. „Косово га и поји и рани;
31. „Па је други зулум наметнуо:
32. „Ко с’ удаје, тридесет дуката;
33. „Ко се жени, тридест и четири;
34. „Који има, те толико даде,
35. „Тај се јунак може оженити
36. „И девојка млада удомити;
37. „А у мене браћа сиромашна,
38. „Нема блага, да Арапу даду,
39. „У томе сам јадна заостала,
40. „Те се нисам млада удомила;
41. „Са тога сам срећу изгубила.
42. „Па још за то не би ни жалила,
43. „Што нам с’ не да младим удавати,
44. „И јунаком младим оженити;
45. „Него ево и веће невоље,
46. „Још је већи зулум наметнуо;
47. „На ноћ иште младу и девојку,
48. „Па девојку Арапине љуби,
49. „И невесту слуге Арапове;
50. „Обреди се све Косово редом,
51. „Даваше му младе и девојке,
52. „Ево мени тужној редак дође,
53. „Да довече идем Арапину,
54. „Да му ноћас, јадна, будем љуба,
55. „Па ја мислим и размишља мисли:
56. „Мили Боже, што ћу и како ћу?
57. „Ил’ ћу јадна у воду скочити,
58. „Или ћу се млада обесити;
59. „Волим, брате, изгубити главу,
60. „Нег’ љубити свој земљи душмана.”
61. Ал’ беседи Краљевићу Марко:
62. „Драга сестро Косовко девојко!
63. „Не шали се, у воду не скачи,
64. „Немој себи смрти учинити,
65. „Немој, секо, душе огрешити!
66. „Већ ми кажи Арапове дворе,
67. „Гди су двори Арапина црна?
68. „Имам речи беседити с њиме.”
69. Девојка му поче беседити;
70. „Драги брато, незнана делијо!
71. „А што питаш Арапове дворе?
72. „Што и питаш? Остали му пусти!
73. „Може да си нашао девојку,
74. „Пак му идеш, носиш свадбарину;
75. „А можда си јединац у мајке,
76. „Па ћеш, брате, тамо погинути,
77. „Па што ће ти саморана мајка?”
78. Марко с’ маши руком у џепове,
79. Те извади тридесет дуката,
80. Па и даје Косовки девојки:
81. „На ти, секо, тридесет дуката,
82. „Пак ти иди своме белом двору,
83. „Пак се рани, док ти с’ срећа јави;
84. „Само кажи Арапове дворе,
85. „Ја ћу платит’ свадбарину за те.
86. „Зашто би ме Арап погубио,
87. „Кад ја имам, сестро, доста блага,
88. „Мого б’ платит’ све Косово равно,
89. „Камо л’ не би за се свадбарину?”
90. Девојка му поче беседити:
91. „Нису двори, већ шатори пусти.
92. „Погледајде доле низ Косово
93. „Гди се онај свилен барјак вије,
94. „Онде ј’ шатор црног Арапина,
95. „Око њега зелена авлија,
96. „Сва авлија главам’ накићена:
97. „Ево нема још недеља дана,
98. „Како ј’ проклет’ Арап исекао
99. „Седамдесет и седам јунака,
100. „Косоваца тужни ђувегија;

101. „Арап има четрдесет слугу,  
102. „Што чувају стражу око њега.”  
103. А кад Марко саслушао речи,  
104. Крену Шарца, оде низ Косово,  
105. Добра Шарца врло расрдио,  
106. Из копита жива ватра сева,  
107. Из ноздрва модар пламен лиже;  
108. Срдит Марко језди низ Косово,  
109. Рони сузе низ јуначко лице,  
110. А кроз сузе гњевно проговара:  
111. „Ој давори, ти Косово равно!  
112. „Шта си данас дочекало тужно,  
113. „После нашег кнеза четитога,  
114. „Да Арапи сад по теби суде!  
115. „Ја срамоте поднети не могу,  
116. „Ни жалости велике трпите,  
117. „Да Арапи таки зулум чине  
118. „И да љубе младе и девојке.  
119. „Данас ћу вас, браћо, осветити,  
120. „Осветити, или погинути.”  
121. Оде Марко право под шаторе,  
122. Угледа га Арапова стража,  
123. Па казује црну Арапину:  
124. „Господине, Арап-прекоморче!  
125. „Чудан јунак језди низ Косово  
126. „На витезу коњу шареноме,  
127. „Добра коња врло расрдио  
128. „Из копита жива ватра сева,  
129. „Из ноздрва модар пламен лиже;  
130. „Оће јунак на нас ударити.”  
131. Ал’ беседи Арапине црни:  
132. „Децо моја, четрдесет слугу!  
133. „Не сме јунак на нас ударити,  
134. „Ваља да је нашао девојку,  
135. „Па нам иде, носи свадбарину,  
136. „Жао му је, што ће дати благо,  
137. „Са тога се врло расрдио;  
138. „Већ изид’те пред нашу авлију,  
139. „Па јунака дочекајте лепо,  
140. „Пред њиме се смерно поклоните,  
141. „Под њим добра коња приватите,  
142. „Примите му коња и оружје,  
143. „Пустите га мени под шаторе,  
144. „Не ћу блага, узећу му главу,  
145. „Да добијем коња према себе.”  
146. Испадеше Арапове слуге,  
147. Да под Марком добра коња приме,  
148. А кад близу угледаше Марка,  
149. Не смедоше пред Марка изићи;  
150. Беже слуге под шатор Арапу,  
151. Па се крију за Арапа слуге,  
152. Покривају сабље јапунцети,

153. Да им Марко не види сабаља.  
154. И сам Марко у авлију уђе,  
155. Пред шатором одседнуо Шарца,  
156. Своме Шарцу тако беседио:  
157. „Одај, Шаро, и сам по авлији,  
158. „А ја идем под шатор Арапу,  
159. „Наоди се шатору на врати,  
160. „Ако б’ мени до невоље било.”  
161. Пак се Марко под шатора шеће,  
162. Арап седи, пије вино ладно,  
163. Служи му га млада и девојка;  
164. Божју помоћ називао Марко:  
165. „Божја помоћ, драги господине!”  
166. Арап њему лепше одговара:  
167. „Здрав, јуначе, делијо незнана!  
168. „Од’ јуначе, да пијемо вина,  
169. „Па ми кажи, што си ми дошао.”  
170. Ал’ беседи Краљевићу Марко:  
171. „Немам каде с тобом пити вина;  
172. „А добро сам до тебе дошао,  
173. „Врло добро, боље бит’ не може:  
174. „Ја испроси лепоту девојку,  
175. „Осташе ми на друму сватови,  
176. „Дошао сам, дон’о свадбарину,  
177. „Да дам благо, да водим девојку,  
178. „Да ми нико на пута не стане;  
179. „Кажи мени, што је свадбарине?”  
180. Арап лепо Марку проговара:  
181. „Та ти за то и одавно знадеш:  
182. „Ко с’ удаје, тридесет дуката;  
183. „Ко се жени, тридесет и четири;  
184. „Ти се видиш јунак од мејдана,  
185. „Није квара да стотину дадеш!”  
186. Марко с’ маши руком у џепове,  
187. Пред Арапа три дуката баци:  
188. „Веруј мени, више немам блага,  
189. „Већ кад би ме тео причекати,  
190. „Док се вратим с лепотом девојком,  
191. „Тамо ће ме даривати лепо,  
192. „Све ћу теби поклонити даре,  
193. „Теби даре, а мени девојка.”  
194. Цикну Арап као змија љута:  
195. „У мен’, курво вересије нема!  
196. „Не даш блага, са мноштем се подсмеваш;”  
197. Па потрже тешка буздована,  
198. Те удара Краљевића Марка,  
199. Удари га три четири пута.  
200. Насмеја се Краљевићу Марко:  
201. „О јуначе, Арапине црни!  
202. „Ил’ се шалиш, ил’ од збиље бијеш?”  
203. Цичи Арап, као змија љута:  
204. „Не шалим се, већ од збиље бијем.”

205. Али Марко поче беседити:  
206. „А ја мислим, да се шалиш, тужан;  
207. „А кад, море, ти од збиље бијеш,  
208. „И ја имам нешто буздована,  
209. „Да те куцнем три четири пута;  
210. „Колико си мене ударио,  
211. „Толико ћу тебе ударити,  
212. „Па ћем’ онда на поље изићи  
213. „И из нова мејдан започети.”  
214. Трже Марко буздована свога,  
215. Пак удари Арапина црна,  
216. Како га је лако ударио,  
217. Искиде му из рамена главу!  
218. Насмеја се Краљевићу Марко:  
219. „Боже мили, на свем’ тебе вала,  
220. „Кад брж’ оде са јунака глава!  
221. „Кан’ да није на њему ни била!”  
222. Трже Марко сабљу од појаса,  
223. Пак зареди Арапове слуге,  
224. Исече му четрдесет слугу,  
225. А четири не кте погубити,  
226. Већ и Марко остави за правду,  
227. Кој’ ће сваком право казивати,  
228. Како ј’ било Арапу и Марку;  
229. Све с авлије поскидао главе,  
230. Па је главе саранио лепо,  
231. Да ј’ не кљују орли и гаврани,  
232. Па авлију пусту накитио,  
233. Накити је Арапским главама;  
234. Арапово благо покупио;  
235. А четири слуге Арапове,  
236. Које није тео погубити,  
237. Оправи и по Косову Марко,  
238. Оправи и на четири стране,  
239. Те телале по Косову слуге:  
240. „Гди девојка има за удају,  
241. „Нека тражи себи господара,  
242. „Нек с’ удаје, док је за младости;  
243. „А гди јунак има за женидбу,  
244. „Нек се жени, нека љубу тражи;  
245. „Од сад више нема свадбарине,  
246. „Марко за све свадбарину плати.”  
247. Све повика, мало и велико:  
248. „Бог да живи Краљевића Марка!  
249. „Који земљу од зла избавио,  
250. „Који сатр земљи зулумћара:  
251. „Проста м’ била и душа и тело!”